בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1580-03-21 מחסן היבואן 42 בע"מ נ' Facebook Inc

לפני כבוד השופט עודד מאור

1.3.21

מספר בקשה:1

המבקשת	**מחסן היבואן 42 בע"מ** **ע"י ב"כ עוה"ד גיא אופיר ורועי בר דוד**
	נגד
המשיבה	**Facebook Inc**

חקיקה שאוזכרה:

תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018: סע' 50, 94

תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (כפי שהיו נכון ליום 31.12.2020)

מיני-רציו:

* נדחתה בקשה לסעד זמני מחמת הגשתה בשיהוי והזהות בין הסעד הזמני המבוקש והסעד העיקרי, בלא נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבות בית המשפט.

* דיון אזרחי – סעדים זמניים – אי הענקתם

.

המבקשת הגישה תובענה כנגד המשיבה במסגרתה עתרה ליתן צו מניעה או צו עשה כנגד המשיבה. לצד התובענה, הוגשה גם בקשה למתן סעד זמני למתן צו מניעה או צו עשה.

.

בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה ופסק:

מטרת הסעד הזמני הוא להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי ואת קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק הדין. תפקידו של הסעד הזמני, הוא, בין היתר, לשמור על המצב הקיים, על מנת שהנתבע לא ינצל לרעה את תקופת הביניים עד למתן פסק הדין. כבר נקבע שבית המשפט יעניק סעד זמני שיש בו משום שינוי המצב הקיים רק במקרים חריגים, כאשר התערבותו חיונית למניעת תוצאה קשה ביותר. במקרה זה, הבקשה לסעד זמני

nevo.co.il

הוגשה בשיהוי, והסעד הזמני המבוקש זהה הוא לסעד העיקרי, וזאת בלא נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבות בית המשפט.

החלטה

1. המבקשת הגישה היום תובענה כנגד המשיבה במסגרתה עתרה ליתן צו מניעה ו/או צו עשה כנגד המשיבה כדלהלן:
על המשיבה להשיב לפעילות מלאה את חשבון הפרסום שבבעלות המבקשת המופעל על ידה, כפי שהיה ערב חסימתו ביום 24.1.21;
להימנע מהטלת הגבלות על חשבון הפרסום המנוהל והמופעל על ידי המבקשת;
ליתן צו מניעה לפיו המשיבה אינה רשאית את פעילות חשבון הפרסום ללא מתן הראה של ימי עסקים, אלא אם החשבון הפרסום ביצע עבירה פלילית;
ליתן צו הצהרתי כי סגירת חשבון הפרסום ללא התראה מוקדמת מהווה פגיעה בחופש העיסוק של התובעת, בזכות לקניין וכי המשיבה אינה רשאית לעשות כן ללא התנהגות מפרת דין של המבקשת.

2. לצד התובענה, הוגשה גם בקשה למתן סעד זמני למתן "**צו מניעה/צו עשה (במעמד הצדדים)**", ללמדך שאין המבקשת עותרת לסעד ארעי במעמד צד אחד, אלא כי יינתן צו זמני במעמד הצדדים.

3. על אף זאת, לאחר שעיינתי בבקשה לסעד זמני, ובהתאם לסמכותי לפי תקנה 50 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018 (להלן: "**התקנות**"), אני סבור שאין הבקשה לסעד זמני מצריכה תשובה, ואני מורה על דחייתה על-אתר.

4. מטרת הסעד הזמני הוא להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי ואת קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק הדין. כך מורה אותנו תקנה 94 לתקנות.

תפקידו של הסעד הזמני, הוא, בין היתר, לשמור על המצב הקיים, על מנת שהנתבע לא ינצל לרעה את תקופת הביניים עד למתן פסק הדין, ראו: **רע"א 8716/15 מימון נ' ריטר** (ניתן ביום 28.12.15 פורסם בנבו).

כבר נקבע שבית המשפט יעניק סעד זמני שיש בו משום שינוי המצב הקיים רק במקרים חריגים, כאשר התערבותו חיונית למניעת תוצאה קשה ביותר (ראו: **רע"א 9213/12 רשת נוגה בע"מ נ' ישראל 10** (ניתן ביום 20.1.13 פורסם בנבו).

5. במקרה שלפני, הבקשה לסעד זמני הוגשה **בשיהוי**, והסעד הזמני המבוקש **זהה הוא לסעד העיקרי**, וזאת בלא נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבות בית המשפט.

6. והדברים יובהרו; הרי טענת המבקשת שהמשיבה שהפסיקה את פעילות הדף העסקי שבבעלותה עוד ביום 24.1.21.
אולם המבקשת פונה לבית המשפט בתובענה ובבקשה לסעד זמני רק ביום (1.3.21), היינו למעשה מחודש ימים לאחר שפעילות הדף העסקי הופסקה ונחסמה כנטען על ידי המשיבה.
גם אם אהיה מוכן ללכת כברת דרך נוספת לטובת המשיבה, שביקשה ראשית למצות את הפנייה המוקדמת למשיבה, אליה היא פנתה כבר ביום 24.1.21 אולם מתברר שפניותיה לא נענו, וגם פניותיו הטלפוניות של בא כוחה של המבקשת לא נענו על ידי המשיבה, ורק ביום 18.2.21 התקבלה תשובתה של המשיבה לפיה המבקשת הפרה את תנאי השימוש אצל המשיבה (ראו נספח ב' לבקשה, 2 עמודים אחרונים). הרי המבקשת יכולה היתה לפנות לבית המשפט מיד לאחר קבלת תשובתה של המשיבה, אולם המבקשת השתהתה, ופנתה רק היום - בחלוף 10 ימים מקבלת תשובת המשיבה – התנהלות שיש בה כדי ללמד לפעות על פני הדברים על העדר הדחיפות שראתה המבקשת בפנייה לבית המשפט לאורך התקופה.
משכך יש לדחות את הבקשה לסעד זמני בשל השיהוי.

7. זאת ועוד; לא מצאתי להידרש לבקשה לסעד הזמני המבוקש, עת זהה הוא לסעד העיקרי הנתבע;
העתירה לסעד זמני עניינה השבת פעילות הדף העסקי כפי שהיה ערב חסימתו על ידי המשיבה ביום 24.1.21 ולהימנע מהטלת הגבלות על חשבון הפרסום על ידי המשיבה.

עיון בכתב התביעה מלמד שהמדובר בסעד זמני החופף באופן מוחלט את הסעד שהתבקש במסגרת התובענה העיקרית. לא נטען, וממילא גם לא הוכח, שמדובר בנסיבות חריגות המחייבות מתן סעד קיצוני כאמור.

כידוע, אין מקום להכריע בהליך העיקרי במסגרת הליך מקדמי, וסעד זמני הזהה לסעד העיקרי יינתן רק במקרים הנדירים בהם עלול להיגרם נזק משמעותי שאינו ניתן לתיקון באמצעות פיצוי כספי, ולא נטען שזה המקרה שלפנינו, משכך גם מטעם זה יש לדחות את הבקשה.

8. לסיכומו של דבר, ומכל האמור לעיל, מצאתי לדחות את הבקשה לסעד זמני אף בלא תשובה.

משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ז אדר תשפ"א, 01 מרץ 2021, בלשכתי, בהעדר הצדדים.

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

עודד מאור 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה